

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 50. Tractatus S. Phebadii Aginnensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

integerrimam, sibi absenti semper in Spi- Sæculum IV.
ritu unitos fuisse, & per hoc triennium A. C. 357.
communione Saturnini, exilii sui Au-
ctoris, semper rejecisse; cum non diu
antea Sirmio formula Potamii ad eos fuis-
set missa, non solum non recepisse illam,
sed etiam nominatim damnasse. Etiam
rogabant, ut eis clare explicaret, quæ-
nam esset Orientalium de Divinitate Filii
Dei fides, & quid sibi vellent tot repe-
titæ, aliæque fidei formulæ, quas a tem-
pore Concilii Nicæni composuissent?
Ad hæc S. Hilarius, cui hæc Epistolæ te-
nerrimum tulere solatium, suo Tractatu
de Synodis respondit.

§. L.

Tractatus S. Phebadii Aginnensis.

Secunda formula Sirmiensis, Potamii
partus, non solum in Gallia conde-
mnata, sed etiam docte a S. Phebadio
Episcopo Aginnensi refutata est. Primo
mentem suam declarat, non aliud sibi
scribendi propositum esse, quam neces-
sariam fidei defensionem contra hæresin,
cujus jam tanta esset temeritas, ut fidei
nomen, & Catholicæ etiam usurpare au-
deret; tum omnia formulæ Sirmiensis
verba a capite usque ad calcem rigido
examine subicit, & monstrat, ea ipsa,

Zz 3

quæ

Sæculum IV.
A. C. 357.

quæ bona videri possent, maligne esse posita, & facile ad sensum hæreticum explicanda. Quamvis hoc scriptum præcipue ageret de Mysterio Trinitatis, tamen S. Phebadius etiam de Incarnatione differebat, occasione cujusdam Epistolæ, quam Potamius in Orientem, & Occidentem miserat; in hac Potamius dicebat; postquam caro, & Spiritus JESU Christi per sanguinem Mariæ uniti essent, & in unum corpus juncti, Deum factum esse passibilem, ita ut ex Spiritu Dei, & carne hominis, nescio quod, tertium effingerent, quod nec proprie Deus esset, nec homo. Hæc omnia in hunc finem, ne fateri cogerentur, Verbum sua natura, sicut Patrem, esse impassibile. Ergo S. Phebadius ex Scriptura utriusque substantiæ in JESU Christo diversas proprietates demonstrat.

In Episcopos invehitur, qui dicere vetabant, (*) unicam in Deo esse substantiam, & auctoritati Patrum Concilii
Nica-

(*) Ne perperam toties dicere videar, Versionem Germanicam scatere erroribus, duos hic indicabo. Qui dicere vetabant, reddidit Interpres: Welche sagten. Et loco Concilii Nicaeni. Posuit; Tridentini.

Nicæni innitur. Ostendit vocem: Sæculum IV.
Substantia, sæpe in Scriptura adhiberi, A. C. 357.
 nec quidquam significare Deo indignum.
 Postquam doctè fidem Catholicam de
 unitate Substantiæ, & Personarum di-
 stinctione explicavit, concludit in hunc
 modum: *Hæc credimus, hæc tenemus,*
hæc a Prophetis accepimus, hæc nobis
Evangelistæ annuntiaverunt, docuerunt
Apostoli, & Martyres in tormentis con-
fessi sunt. Huic fidei tam firmiter in-
heremus, ut Angelo de cælo, contraria Gal. 1. 8.
nobis afferenti, anathema dicevemus.
 Scio equidem, quod, dum veritatem exa-
 minaverim, & in lucem, ita ut a cunctis
 cognosci possit, produxerim, nobis tan-
 quam fortis machina opponatur nomen
 Osii, inter omnes Episcopos antiquissimi,
 cujus fidem nunquam non secure sequi li-
 cuit; sed breviter ab hac objectione me
 expedio, dicoque, nihil ad stabiliendam vel
 labefactandam causam fidei conferre aucto-
 ritatem viri, qui aut hodie fallitur,
 aut semper fallebatur; res est universo
 orbi nota, quænam viro ad ultimam us-
 que ætatem sententia steterit, quanta con-
 stantia, & fortitudine Doctrinam Ca-
 tholicam Sardicæ, & Nicææ defende-
 rit, & Arianos damnaverit; si hodie
 aliter sentit, si probat, quæ prius da-
 mnavit, & damnat, quæ probavit, re-
 peto;

Sæculum IV. A. C. 357. *peto; nulla est ejus auctoritas; si enim per nonaginta ferme annos in fide erravit, eum post annos nonaginta veram fidem assecutum non credam, & si bodie demum veram fidem tenet, quid dicendum erit de iis, quos in fide, quam tunc tenebat, baptizavit, & ex hoc mundo migrarunt? imo quid de ipso foret sentiendum, si ante hoc Concilium mortuus esset? igitur, sicut dixi, præjudicio ipsius auctoritatis nulla vis inest, cum se ipsam destruat. Legimus quoque: *Ezech. 33. 12* *Justitia justi non liberabit eum, in quacunque die peccaverit.* Ita clauditur Tractatus S. Phebadii Aginnensis, qui post Osi lapsum, & ante mortem ejus scriptus fuisse dignoscitur.*

